

3. ÅRGANG NR 7

Juli 1972

USA'S OPPTRAPPING AV KRIGEN I VIET NAM

Side

. Tallene snakker for seg selv	1
. RSVNs Utenriksdepartementet uttaler	
. USA's systematiske angrep mot dikene i NVN	3
. Øyenvitner & Opinion	4
. Det amerikanske flyvåpenet kan forårsake katastrofe uten direkte treff på dikene i NVN	5

DEN MILITÆRE SITUASJONEN I VIET NAM

. Kommentarer fra Vesten	7
. Den militære situasjonen på forskjellige frontavsnitt i Sør-Vietnam	8
. Saigons "pasifiseringsprogram" slått i stykker i Ben Tre	9
. Situasjonen i Saigon	

.....
USA'S OPFTRAPPING AV KRIGEN I VIET NAM
.....

TALLENE SNAKKER

FOR SEG SELV

Den franske avisen Le Monde opplyste, 23. juni,

at:

- 260.000 tonn bomber ble sluppet av det amerikanske flyvåpenet over Vietnam i løpet av litt mindre enn 3 måneder (fra april). 220.000 av dem over Sør VN (146.000 tonn sluppet med de store B-52 bombefly). I tillegg til dette må man regne med den tonnasje bomber og ammunisjon av varierte typer som ble brukt av Saigons luftvåpen og den amerikanske marinen. Tilsammen ca. 600.000 tonn bomber og forskjellig ammunisjon over VN i de 3 siste måneder.

- I SVN, fra 30. mars til 21. juni i år : 1.630 bombetokter med B52 (3 B52/tokt). Ca. 3.000 tonn bomber daglig over QUANG TRI provinsen (Le Monde 27. juni 1972).
- Mot Nord VN : i 1969, 629 bombeangrep. 1970: 1.362 angrep . 1971: 1.645 angrep. Fra januar til mai 1972: 2.373 angrep.

Man må legge til dette de angrep som ble utført med B52, og de omlag 400 marinebombardementer samt ødeleggelsen av flere kirker, skoler, fabrikker, diker og særlig den nesten fullstendige utryddelsen av arbeiderbyen HON GAI.

" Aldri har bombeangrepene vært så intense og så tallrike mot omegnen av Hanoi. Splintbomber ble brukt mot meget tettbefolkede områder og fabrikker..." - Le Monde 27. juni 1972 .

REPUBLIKKEN SØR-VIETNAMS UTENRIKSDEPARTEMENTET UTTALER :

" Stilt overfor hele verdens folks indignerte fordømmelse av USA-perialsitenes meget alvorlige opptapping av krigen har Nixon-administrasjonen øket sin bedragerske "leting-etter-fred" manøvre. I virkelighet har den trappet opp sin utryddelseskrig til det heftigste nivå hittil mot begge soner av Vietnam. Siden begynnelsen av april måned har Nixon-administrasjonen sendt enda flere fly og krigsskip til VN og uten sidestykke øket de amerikanske luft- og marinestyrker i området.

Idag er disse 2 ganger større enn under Johnsons tid. Dessuten har Nixon-administrasjonen utvidet og på nytt tatt hånd om sine flybaser i Thailand, og brukt basene i Japan, på Filippine og på øya GUAM for gjennomføring av sine militære operasjoner mot hele den indokinesiske slagmarken. Den utbasunerer om sin fortsatt tilbaketrekning av tropper

mens den i virkelighet holder på å øke antallet tropper fra den VII. Flåte i havområdet utenfor VN, og flytte de påstått tilbaketrukkne troppene fra SVN til mer sikre militære baser i Sørøst Asia.

I SVN fører Nixon-administrasjonen en totalkrig mot sivilbefolkningen. De begår et miljømord, massakrerer titusener av personer - eldre folk, kvinner og barn for det meste - tvinger vårt folk til å forlate sitt hjem og sin jord. De har sluppet miner over rismarkene, kanaler og elver, og på denne måten fratatt folket sitt livsgrunnlag. Hundrevis av amerikanske jetfly og B52 strategiske bombefly, sammen med de tunge kanoner fra den VII. Flåten beskyter og bomber løs hver dag mange steder, særlig de nylig frigjorte områder, provins- og distrikthovedsteder (DONG HA, QUANG TRI, TAN CANH, DAC TO etc...) og konsentrasjonsleire i QUANG NAM, QUANG NGAI, PHU YEN, GIA LAI provinsene etc... Områder i nærheten av Saigon ble til og med bombet og beskytt.

I følge vestlige kilder har det amerikanske flyvåpenet i løpet av 80 dager, t.o.m. 20. juni 72, sluppet 218.000 tonn bomber over SVN, 146.700 av dem med de store B52 flyene. Den 27. mai 72 angrep amerikanske fly kirker, skoler og et velferdshus i KONG H'RING. Over 300 personer ble drept eller såret, for det meste katolikker, foreldreløse barn, skoleungdommer og pasienter, blant dem 50 marionettesoldater fra Saigon, såret ved TAN CANH-slaget og medisinsk behandlet av Frigjøringsstyrkene...

I Nord-Vietnam har de amerikanske imperialistene arrogant tatt opp på nytt den ødeleggeskrig som de betingelsesløst forpliktet seg til å oppheve i 1968. Nixon har frenetisk trappet krigen ved å bombe flere tettbefolkede områder, inkludert hovedstaden Hanoi og havnebyen Haiphong. Han har minelagt og forsøkt å blokkere alle sjøveier til DRV. Siden mid-april har amerikanske fly og krigsskip gjentatte ganger slått løst på flere deler av elvebreddene langs vassdrågssystemet, flere demninger, diker og dammeanlegg i THAI BINH, NAM HA og NINH BINH provinsene. Dette er et forsøk på å framskaffe en oversvømmelse som vil resultere i utallige tap av mennesker, avlinger og gods, slik at selve livsgrunnlaget blir fratatt befolkningen i Nord VN. Denne avskyelige forbrytelse er spesielt odios og umenneskelig. Et slikt overveiet, forrædersk folkemord som dette avslører Nixons forbrytelser som langt overstiger det barbari som fascistene begikk under den andre Verdenskrig.

Alle de overnevnte kriminelle handlinger, sammen med den arrogante amerikansk sabotasje av Paris Konferansen om VN beviser at Nixon-administrasjonen fortsatt kjører blindt på en fortsettelse og en utvidelse av sin aggresjonskrig mot Indokina. Uansett hvilke tiltak Nixon og Co

tyr til kan ikke de redde seg selv fra sin kritiske situasjon i SVN men kun utsette seg for enda større nederlag...

Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering fordømmer på det sterkeste Nixon-administrasjonens brutale folkemorderiske handlinger mot det vietnamesiske folket, og krever bestemt at USA stanser sin aggresjonskrig i SVN, oppgir sin "vietnamiseringspolitikk", stanser bombingene og skytingene, mineleggingen og blokkaden av havnebyer, og tokter mot dammer, diker og demningsanlegg i NVN. USA må vende tilbake til Paris Konferansen om VN og forhandle seriøst, og gi et positivt svar til RSVNs PRRs 7-punktsforslaget hvis 2 hovedpunkter har vært videre utdypet (2. februar 1972).

Sør-Viet Nam 24. juni 1972 -(Utdrag, uoffisiell oversettelse).

USA'S SYSTEMATISKE ANGREP
MOT DIKENE I NORD VIETNAM

Vietnam ligger i det tropiske området med en mengde regn som til tider kommer opp i 600mm per dag. Nord Vietnam har også en mengde kanaler og elver. Der er ofte oversvømmelser og de er mer omfattende enn i de fleste elver i verden. Den Røde Flodens delta er det økonomiske, politiske og kulturelle senteret for hele landet med en høy befolkningskonsentrasjon som i noen områder er gjennomsnittlig 600 mennesker pr. km². Flommen renner mye høyere enn markene i kystområdene, slettene så vel som åsene (midlands). I noen områder dreier det seg om en forskjell på 6 til 7 meter. Nord Vietnam er i øst avgrenset av sjøen, som ved høyvann står 2 til 3 meter over markene. Hvis det ikke hadde vært for dikene, så ville deltaene i de nord-vietnamesiske slettene under flomperioden vært fylt med vann som ville oversvømme alle marker, byer og landsbyer, fra innlandet til kystområdene. På den annen side, uten sjødikene, ville kystområdene være umulige å dyrke opp.

I regn- og tyfontiden fra juni til oktober, er flere millioner mennesker som bor i et område på flere tusen km² avhengige av et system med elv- og sjødiker av en lengde på omtrent 3.000 km. Det er derfor enhver ødeleggelse av dikene, særlig i Røde Flodens delta, en katastrofe med uberegnelige konsekvenser.

Det er opplagt at dikene i NVN er av stor betydning for folkets liv og at de ikke har noen militær karakter slik Nixon prøver å tilskrive dem (Kf. Nixons tale i Texas den 30. april 72, hos J. Connally-red.).

Det vietnamesiske folket begynte å bygge diker for å unngå flom på samme tid som den vietnamesiske nasjon ble grunnlagt. Dette arbeidet har pågått i mere enn tusen år gjennom forskjellige historiske perio-

der fram til vår tid. Den revolusjonære administrasjon har, siden frigjøringen fra fransk kolonivelde, ikke holdt opp med å forsterke og forberdre dikesystemet.

I et forsøk på å redde den desperate situasjonen for USA og marionettene i Sør-Vietnam, beordrer Nixon, historiens største blodtørstige fascist, i dag fly- og marineangrep mot mange diker og sluser langs de største elvene som Røde Floden, THAI BINH Floden og DAY Floden, NAM DINH Kanalen, MA Floden og LAM floden og mange sjødiker i THAI BINH, NAM HA og NINH BINH provinsene.

Fra 10. april til 10. juni dette år har USA's flyvåpen bombet diker ved 68 anledninger. 32 deler av diker og 31 damanlegg har blitt angrepet med bomber av forskjellig kaliber og type (antipersonnellbomber, perforerende bomber, gravende bomber) og også med artilleri fra krigsskipene. USA har ikke bare angrepet diker men også drept dem som er satt til å reparere dikene. Det har skjedd i NAM NGAN (Thanh Hoa) og NAM HA.

Selv om de ikke forårsaker øyeblikkelig flom, er dette handlinger som er beregnet å få farlige konsekvenser. Ved å ødelegge dikene før høyvannsesongen, svekkes de og de blir svært sårbare i flomsesongen. Ved å ødelegge dikene på denne tiden av året har USA svekket deres motstandsevne og ødelagt jordbunnens struktur i demningene. Nixon har gjentatte ganger spilt på det løgnaktige temaet som går på at de amerikanske pilotene må ha bombet noen diker ved en feiltakelse da det ikke er innebefattet i hans politikk å bombe diker. Dette er sofisteri og blank løgn.

... Å ødelegge dikene med den hensikt å oversvømme Nord Vietnams utstrakte deltaer er en krigsforbrytelse uten sidestykke, et folke-, bio- og miljømord begått samtidig og med den høyeste grad av alvorlighet. Dette vil forårsake en katastrofe på alle felt; økonomisk, politisk, kulturelt og sosialt for millioner av mennesker i et utstrakt og rikt område. En katastrofe som ikke kan måles.

Ingeniør TRAN DANG KHOA

Direktør for DRV's Institutt for Vannkraftlære.

ØYENVITNER & OPINION

. Jean-Christophe Øberg, Sveriges Ambassadør i Ha Noi: "Jeg har selv for mindre enn 3 uker siden sett bombekraterne i Deltaområdet ved den Røde Floden, både på demninger og diker... Dersom den amerikanske bombingene skulle ødelegge dikesystemet, vill det

kunne få katastrofale følger når regnperioden i NVN er på det sterkeste i månedskiftet august-september. Det er bra at vi allerede idag vet hvem som har ansvaret for en slik katastrofe. Vi må likevel sette alt inn på å hindre utviklingen fordi millioner av menneskeliv vil være i fare og NVN vil trolig bli utsatt for sin første hungerkatastrofe..."

J. C. Øberg på det Sosialdemokratiske Ungdomsforbundets Kongress i Stockholm, 30. juni 1972.

. Jean Thoraval, korrespondent for det franske nyhetsbyrå AFP i NVN:

"...Jeg har sett (24.6-72) en dike i NAM DINH provinsen som var sprettet opp i en utstrekning av 1 km. Dikene er målet for flyangrep, de ble ikke truffet ved feiltakkeelse, tilfeldigvis..." - Le Monde 27/6.

. Anthony Lewis - International Herald Tribune 27. juni 72 - : "...Ingen bør være i tvil om hva en systematisk ødeleggelse av dikene på dette tidspunktet (regntiden) betyr. Dette ville rettferdiggjøre bruken av det meget brukte ord folkemord..."

. Mac Govern, Senator: "...Mr Nixons bombepolitikk i Indokina er den mest barbariske aksjon som ingen land har gjennomført siden Hitlers anstrengelsene for å utrydde jødene i 30-årene. Dessuten er massakren av uskyldige mennesker en besudling av USAs historie..."

(Le Monde 2. juli 1972).

." Når amerikanerne nå ikke klarer å vinne krigen, lager de en ørken og forsøker frekt å kalle det for fred. President Nixon har i hvert fall bevist én grunn til å kreve berømmelse: han har utløst mer uhemmet ødeleggelse enn noe annet menneske i historien... Mr. Nixon har ikke framvist noen som helst eksempler på takt. Selv de vageste påstandene om at amerikanerne bare er interesserte i militære mål er nå forsvunnet. De store B-52 bombeflyene knuser jorden og alt som befinner seg på den. Men Mr Nixon er ikke fornøyd med å brenne og drepe. Han har nå satt i gang med å lage kunstig regn og oversvømmelser. Og slik er den amerikanske dobbeltmoralen: mens det Hvite Hus alvorlig erklærer stater som Pennsylvania og Virginia for "katastrofeområder", synes ingen å legge merke til at Vietnam samtidig er dømt til en medfart som langt overskrider marerittene til hvilken som helst hjemløs amerikaner..."

New Stateman, engelsk ukeavis - 30. juni 1972

DET AMERIKANSKE FLYVÅPENET KAN FORÅRSAKE KATASTROFE UTEN DIREKTE TREFF PÅ DIKENE I NORD VIET NAM av Professor Yves Lacoste, Paris Univ.

" President Nixon stiler mot en ny opptrapping av krigen i et for-

søk på å avverge den amerikanske indokina-politikkens fullstendige fallit. Fordi den rekeordartede bombingene i Sør ikke har kunnet avven- de sammenbruddet av "vietnamiseringsstrategien", har Nixon gitt ordre om å gjenoppta bombeangrepene mot Nord VN, og han har bestemt seg for en serie aksjoner som hans forgjengere ikke turde gjennomføre. Noen av disse aksjoner - mineleggingen av havnebyene - er allerede gjennomført; andre vurderes. Akkurat som i 1966-1967 antyder de amerikanske aggres- sorene nå at de tenker på å ødelegge dikene langs Den Røde Flod...

Hvis bombingene skulle åpne en rekke bresjer samtidig i dette dike- nettet (det er nemlig ikke nødvendig å ødelegge samtlige diker for å oppnå nesten fullstendig oversvømmelse av sletten) mens vanntrykket er stort under flomperioden, som er mellom juni og oktober, vil den påfølgende flomkatastrofen høyst sannsynlig forårsake fler dødsofre enn flere atomeksplosjoner over Tonkin-sletten.

Nixon har visst utelukket i sine taler muligheten for en eventuel bruke av atomvåpen - for det vil være vanskelig for ham å bære ansva- ret alene for denne ugjerningen - men risikoen for et folkemord ved oversvømmelse er mye større og umiddelbart forestående, fordi det ameri- kanske flyvåpenet kan forårsake det uten at Nixon uttrykkelig behøver å gi ordre om det. Dette vil tillate ham å fralegge seg ethvert ansvar.

EN GAMMEL TAKTIKK

I løpet av de ukene som kommer kan dikene riktignok bryte i stykker uten direkte å bli truffet av bombene. For å forstå dette må vi analy- sere den taktikken som det amerikanske flyvåpenet har gjennomprøvd i løpet av sommeren 1965 og 1966 (disse observasjoner tok utgangspunkt i hundrevis av DRV's regjeringens uttalelser og dannet grunnlag for en rapport som jeg presenterte i 1967 overfor Bertrand Russel Tribunalet). Meget store bomber droppes, ikke direkte på selve diken, men i en viss av- stand fra denne, på den alluvium-puten hvor elven løper. De enorme utgrav- inger som ble dannet på denne måten har en ristelse-effekt og undergra- ver bunnen av dikene. Dette kan lede til at hele vannstrømmen, og ikke bare små kvanta av flodvannet flommer over sletten. Denne taktikken, som har den "fordel" å ikke åpenbart "berøre" dikene, og som er adskillig mer ødeleggende, er komplettert med en serie splintbombeangrep mot de som styrter til for å reparere skadene.

Slike aksjoner mot dikene i Nord ble gjennomført hundrevis av gan- ger i løpet av sommeren 1965, 1966 og 1967. Riktignok ble ikke konsekven- sene dengang katastrofale flommer. De hadde uten tvil som mål å gjennom- prøve en taktikk og øve press, mer enn å forårsake katastrofen da.

Det faktum at de ble gjennomført på meget presise tidspunkter bevi-

ser at de er deler av en meget omhyggeleig gjennomtenkt taktikk. De fleste av dem skjedde like før en usedvanlig voldsom flom var i vente, noe som lett kan forutses med meteorologiske observasjoner. Et av de mest illustrerende eksempler er den serien av 14 angrep mot dikene langs kysten i TIEN LANG og VINH BAO distriktene (Haiphong område) gjennomført fra 27 til 31 juli 1966, da flommen fra flodvannet på samme tidspunkt ble kombinert med trykket fra sjøvannet som var et resultat av tyfonen ORA. Utstrakte områder ble da oversvømte.

OM NOEN UKER

Idag er USAs regjeringens vanskeligheter i Indokina slike at man må frykte det verste. Allerede før høyvannperioden har begynt, har det vært flere angrep som tar sikte på å riste dikenes fundament. For eksempel angrepene den 24. april d.å. i nærheten av elven MA som løper gjennom THANH HOA sletten. Ulik et atombombeangrep, hvis ansvar vil være soleklart, kan oversvømmelsen av slettene i NVN indirekte framskaffes og skylden gis en serie "Naturulykke". Man skal ikke vente på en iøynefallende avgjørelse fra President Nixon for å protestere. Han behøver ikke å gjøre noe, kun å la være.

Om noen uker setter høyvannsesongen inn. Vi må allerede nå kunnngjøre overalt at hvis dikene i sommeren bryter i stykker i NVN vil ansvaret for dette folkemord ligge på President Nixon, på samme måte som om han hadde gitt ordre om et atombombeangrep." ./.

Le Monde, 7./8. juni 1972.

DEN MILITÆRE SITUASJONEN I VIETNAM

Kommentarer fra Vesten.

- Madame Nguyen Thi Binh, Utenriksminister i Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering ga i Paris en mottagelse i anledning av PRRs 3-årsdagen, den 6. juni 1972. Tilstede var ambassadører og chargé-d'affaires for en rekke land som offisielt har forbindelser med RSVNs PRR, men også diplomatiske representanter for India, Finland, Sri Lanka (tidligere Ceyland), representanter for de offisielle kretser i Frankrike, for de forskjellige franske organisasjoner og politiske partier, enkeltpersoner, representanter for Kambodsja og Laos, representanter for vietnameser-

ne bosatt i Frankrike etc...Blant gjestene var også den franske General Christian De Castries,tidligere kommandant for de franske styrkene i DIEN BIEN PHU i 1954. "Jeg er kommet for å gi uttrykk for min beundring overfor det vietnamesiske folkets modige kamp" sa De Castries til pressen som videre spurte ham om sin mening, om den aktuelle militære situasjonen i VietNam.AFP rapporterte:" Vietnameserne er verdens beste soldater.Det finnes ingen land hverken i Europa eller i Amerika som kan beseire dem:USA har ingen andre valg enn å trekke seg (ut fra SVN).Dess raskere desto mer vil deres tap reduseres.De er allerede beseiret." erklarte General De Castries.

DEN MILITÆRE SITUASJONEN PÅ FORSKJELLIGE FRONTAVSNITT I SØR-VIETNAM

PHUOC LONG Provins (Nord for Saigon)

- . Juli 1.,2.,3. - 10 helikoptre skutt ned/ødelagt på bakken
- 70.000 liter brennstoff brent ned

BINH LONG - RIKSVEI 13

- . Juli 1. - 150 fiendtlige soldater ut av spillet
- 7 artilleristykker (105mm) ødelagt
- 3. - 65 fiendtlige soldater ut av spillet
- 5 panserede vogner ødelagt (2 M. 413) 13)
- 3 kanoner av 105mm ødelagt
- 3 fly skutt ned

QUANG TRI - THUA THIEN

- . Juni, 28. og 29. - 1.000 marionetter uskadeliggjort
- 7 krigsfly av varierte typer skutt ned
- 10 tanks og panservogner ødelagt
- store mengde av våpen og annet militære utstyr erobret.
- (nord og sør for MY CHANH elva)
- . juni, 30. - 300 marine- og fallskjermssoldater drept/såret
- 13 fly skutt ned (6 av dem F.4 type)
- 9 tanks og panservogner ødelagt.
- 3 kanoner ødelagt,pluss store mengde artillerigranater spengt i lufta.
- (i Quang Tri)
- . juli, 2. - 4 marine kompanier uskadeliggjort
- 1 bataljon + 1 kompani alvorlig skadet
- 4 fly skutt ned (2 F.4)
- 7 tanks ødelagt,pluss en panservogn
- 3 artilleristykker ødelagt
- (i Quang Tri)

- . MILITÆRE MÅL I HUE under PLAFs artilleriild.Den 2. juli utsatte Folkets Væpnede Frigjøringsstyrker flere militære mål i Hue og omegn for intens artilleriild.Disse var bl. a.: TAY LOC flybasen; Hovedkvarteret til marionettenes 1. Divisjon;ødelagt;Phu Bai for-

syningslagre som brant i 3 timer, samt militære baser ved NAM HOA Bro området.

SAIGONS "PASIFISERINGSPROGRAM" SLÅTT I STYKKER

I BEN TRE (Mekong Delta)

I løpet av juni måned 1972 har folket i BEN TRE området, i samspill med regionale og geriljastyrker.

- satt ut av spillet 1.642 marionetter
- erobret/tvunget fienden til å forlate 51 poster
- frigjort 18 nye landsbyer (over 6000 innbyggere)

Dessuten har 53.600 personer i 26 konsentrasjonsleire og "strategiske landsbyer" i området kontinuerlig kjempet mot Saigons tvangsrekruttering.

SITUASJONEN I SAIGON

. Fagforeninger og næringslivskretser i Saigon og CHO LON områder har i løpet av juni måned kontinuerlig protestert mot Thieu's nye skattpolitikk. De holder Thieu og hans fascistiske tiltak ansvarlige for den dårlige økonomiske situasjonen som hersker i områder under USAs kontroll.

- . Undertrykkelse av pressen: Thieu administrasjonen beslagla i løpet av mai og juni 72 tilsammen 306 aviser. Den 25. juni ble 4 pressefolk dømt til 15 dager fengsel, 6 andre pressefolk samt 12 andre aviser bot fra $\frac{1}{2}$ til over 1,5 millioner piaster hver (1\$ = ca 400 piaster). Den 4. juli ble 15 av Saigons 25 dagsaviser beslaglagt; begrunnelsen var at de "brukte utenlandske kilder" for å fortelle om de vietnamesiske studenters antikrigsbevegelse i USA.

. 13.000 buddhistmunker og personer i TRA VINH provinsen avsluttet 4 dager lange demonstrasjoner den 20. juni mot Saigons tvangsrekruttering./.

AVS:
RSVN PRRs Informasjonsbyrå,
PB 8317 Hammersborg, Oslo 1,
Norge.

arket for kontroll
y og settes på
S
r contrôle par
et la replacer

ÅPEN SEND
Kan åpnes av P
Etiketten kan t
igjen.
ENVOI NON
Peut être ouver
le service postal
Soulever l'etiqu

MASSEKORSBAND

trykksaker